

SEMĂNĂTORUL ROMÂN

Național, Economic, Cultural și Informativ

Director: MIHAIL GEORGESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
SILISTRA, Str. Pievnei 8

ABONAMENTE:

Pentru agricultori și func. Lei 100
Pentru autorit. și soc. anual Lei 1000

Orașul provincial

Altădată, înainte de a le fi cunoscut, în-beam orașele mari, mai ales capitala și sim-țeam par'că un dispreț pentru orașul provincial. Mi se părea atunci, că toată ferichia și scîlpirea vieții intelectuale și fizice, erau în raport direct cu mărimea lui și acestea nu se dezvoltă normal decât acolo. Orice acțiune pornită dintr'un oraș mare, o înregistram cu o deosebire religioasă și dacă merita sau nu merita, mă sileam să o salut cu respect. Pe altă parte, mă supăram foc, dacă vreun „cretin” al orașului mic de provincie, îndrăzne să încerce vre-o critică a metropolei. Viața însă mi-a ocazionat să cunosc traiul orașelor mari, în limita unor dimensiuni calculabile. Atunci mi-am dat seama că privațiunile dela strictul necesar al conglomeratului neidentificat, egoismul sălbatic al conlocuitorilor, lupta de exterminare a claselor suprapuse, a căror tradiții sunt slăbite de unii sau hulite de alții, stimulează o serie de elemente creatoare, în domenii diferite. După ce aceste creațiuni sunt remarcate de interesești, mulțimea care este dornică de ceva nou și de senzațional, amplifică orice și-l comercializează și exploatează până la absurd.

Iar orașele de provincie acceptă, la rândul, în mod automat, tonul sau moda pe care o dă metropola, banalizându-o până la ridicol.

Este, cu un cuvânt o afacere, ca orice afacere speculativă, a unui fabricant de vâsc sau de pastă de dinți care, servită cu un ambalaj estetic, susținută de o reclamă întinsă și de voiajori stăruitori, orbește o întreagă lume. Exemple sunt destule.

Din cauza aceasta, am început să disprețesc orașul mare. În ceace privește orașul mic de provincie, îl compătinesc. El este tributarul cel mai important al societății umane. Aci, totul este expus ruginirii lente și otrăvirii cu indiferențism burghez, a tuturor acțiunilor remarcabile. În orașul mic, energiile sunt măcinate în cancanuri, intrigi și critici, cari răpesc doritorului de muncă și de progres, două părți din timpul liber, pe care-l întrebuințează pentru: discuții sterpe în cafelele, retractări, cercetări deductive, desminșiri etc. De aceea orice prăpastie spusă în orașul de provincie, în mai puțin de câteva ceasuri, o știe toți, dela mic până la mare, ca ceva absolut autentic.

Restul de două părți, se întrebuințează astfel: una pentru gospodărie și una pentru profesie. Deci, pentru profesia pentru care-i pregătit, numai 1/4 din timpul deslinat activității. În orașul mic de provincie, unde ignoranțul politic determină sărăpia atotputernicului zilei, viața oricărui om: capabil, este încadrată într'o urzeală de conflicte și de nemulțumiri, încât, bietul om de multe ori își blestemă și ziua nașterii.

Astfel se macină zilele, lunile și anii, producând inimicții din prieteni sau prieteni din dușmani, căci așa-i viața provincială. Dar treptat, epiderma se sbârcește pe fața lor, figurile altădată frumoase, impozante, devin hăde, chele, burtoase, incovoiate și caraghioase.

Acestea desigur sunt datorite îmbătrânirii care nu poate fi evitată. Totuși, orașul provincial, merită și altă soartă mai bună, căci pe drept cuvânt, minele și isvoarele cele mai prețioase de elemente conducătoare ale metropolei sau orașelor mari, le formează, aproape exclusiv provincia. Este datoria noastră a stării. Vom vedea.

Mihail Georgescu

Proverbe albaneze

Cine mult știe, mult suferă.

Dela cel îmbogățit de curând să nu te împrumuți.

Face un om cât o sută, și o sută cât unul.

Ferește-te de tăciunile acoperite.

Trad. Dr. Pascu P.

PANSLAVISM, PANMAGHIARISM ȘI DACO-ROMÂNISM

Sub auspiciile cercului studențesc Durostor, d. Gh. Lungulescu, Secretarul General al Ligii Antirevizioniste Române, a ținut la 4 Ianuarie a. c., în sala Cercului Militar din Silistra, o prea interesantă conferință, tratând despre: Panславism, Panmaghiarism și Daco-Românism.

Di. Lungulescu a făcut lungi și înbraznețe incursiuni, în atât de frământata istorie a poporului Român. D-ș-a a scos în evidență cu dovezi de neînlăturat, drepturile poporului Român asupra Transilvaniei și Dobrogei. Stăpân pe cuvânt, conferențiarul a ținut, sala plină, aproape o oră și jumătate într'o încordare invidiată de mulți vorbitori pretențioși.

Sufletul cald, vorba la locul ei și figura simpatică a d-lui G. Lungulescu, au vrăjit pe ascultători, smulgându-le aplauze care se transformau în adevărate ovăji de entuziasm cuceritor. Pe Ungurii revizionisti, i-a desfigurat atât de mult, încât, nu exista nici un tânăr auditor, fără ca să nu vadă într'un Ungur, un „băutor de sânge”. Pe conveștătorii noștri minoritari din Dobrogea, i-a fixat ca fiind niște accidente ale unei întâmplări istorice, care treptat vor fi eliminate de extinderea elementului românesc.

...La sfârșitul conferinței, am constatat cu regret că absența intelectualilor silistreni. Cărei cauze se datorează?

S'A FĂCUT DREPTATE...

Modificarea legii Dobrogei Noi

Din anul 1934, de când s'au început emigrarea în masă a Turcilor, „Semănătorul Român” a studiat și discutat, problema intrării pământurilor Turcilor, în patrimoniul național. Am emis de atunci, mai multe idei, dar cea mai principală a fost: anularea tuturor vânzărilor de terenuri la străini, prin nerespectarea dreptului de preemțiune al statului și eludarea legii Dobrogei Noi.

În această chestiune cuvântul d-lui M. Georgescu, directorul ziarului nostru și al d-lor: Marin Iordache-Beibunar, învățător distins, proprietar rațional, om dintr'o bucată și în plus Român verde; I. Comănescu-Chioseaidin, stăruitor și capabil gospodar, priceput în treburile obștești și Român cu dragoste de nația și glia strămoșească; Ion Vartolomei-Accadânlar, învățător, bun mânător de condei, perspicace și atent față de nevoile românismului. Toți cei de mai sus au dat semnalul și soluțiile pe care nici un organ de presă, nu le-a scris înaintea noastră.

Vederile noastre au fost clare, iar propunerile concrete.

Dovada cea mai bună, o facem cu I. D. R., pe care-l publicăm mai jos. Înainte de acesta, ziarul „Semănătorul Român”, care a dat ideea și „Asociația generală a coloniștilor din Durostor”, reprezintă coloniștii, mulțimesc respectuos d-lui Prim-ministru G. Tătărescu și d-lui V. Sasu, ministru agriculturii, pentru înalta înțelegere ce au avut, în vederea salvării prestigiului național, în Dobrogea românească. Fiind veseli peste măsură de acest succes, ne facem crâncinii mulțumiri românești, față de cei în drept. Iată acum și textul:

Prin decretul regal No. 5 din 1936, s'a modificat legea Dobrogei Noi din Decembrie 1934, în cuprinderea art. 18.

Noul articol 18 are următorul cuprins:

„Articol unic. — La art. 18 din legea privitoare la organizarea Dobrogei Noi, publicată în Monitorul Oficial No. 242 din 18 Decembrie 1934, se adaugă următoarele alineate:

Se prelungește cu încă un an de zile, termenul pentru exercitarea dreptului de preemțiune la toate ofertele de vânzări, înregistrate la ministerul agriculturii și domeniilor până la data depunerii în Parlament a prezentei legi, a căror termen de un an de zile nu este expirat.

Pentru ofertele de vânzare ce se vor înregistra la ministerul de agricultură, după data depunerii prezentei legi în parlament, termenul se menține la un an de zile; cu dreptul pentru Consiliul de miniștri de a autoriza ministerul de agricultură să prelungească termenul cu încă 6 luni de zile.

Toate actele juridice, ca: arendări pe termen mai mare de 5 ani, procuri cu drepturi de administrație sau dispoziție, procurare de fonduri și dare în plată, asociație cu delegație de administrație, constituire de privilegii sau drepturi reale sau ori ce alte convențiuni sau acte, care sub formă deghizată ascund vânzarea cu privire la bunurile imobiliare rurale, supuse dreptului de preemțiunea a Sta-

tului, făcute de proprietarii lor care au emigrat sau obținut autorizare de emigrare, se socotesc înstrăinări deghizate în scopul de a împiedica exercitarea dreptului de preemțiune și ca atare sunt nule și de nul efect față de Stat, în ce privește exercitarea dreptului de preemțiune, așa cum se arată mai jos.

Nulitatea lor este absolută, de ordine publică și se cere de orice parte interesată, precum și după inițiativa ministerului public, sau a ministerului de agricultură și domenii, prin serviciul său de contencios, procedarea fiind scutită de orice taxe și timbre.

Instanța competentă să constate această nulitate este Tribunalul, situației imobilului, care va hotărî în primă și ultimă instanță fără drept de opoziție în Camera de consiliu, de urgență și cu precădere.

În această instanță se va cita:

1. Statul Român, prin ministerul agriculturii și domeniilor.
2. Actualul detentor al terenului sau cel în favoarea cărui sunt constituite susmenționatele raporturi de drept, la domiciliul indicat în act sau cel real.
3. Proprietarul bunului care a emigrat sau obținut autorizația de a emigra, citându-se la ultimul său domiciliu sau la primăria unde este situat imobilul celui emigrat.

Toate actele de procedură sunt scutite de timbru și se consideră valabil îndeplinite în lipsa dela domiciliile indicate mai sus sau refuzul de primire prin alțierea lor, constatate de agentul administrativ sau noțrul comunei respective, prin proces-verbal care face dovada până la înscrierea în fals.

Tribunalul va pronunța pe lângă nulitatea de drept a actului și trimiterea Statului, — prin ministerul agriculturii și domeniilor, — în proprietatea și posesia bunului respectiv, pe baza prețului depus și care nu va depăși prețul expropriării agrare.”

Noapte de iarnă...

Ce triste-s nopțile de iarnă
Când suflă vântul a pustiu,
Și fulgii prind, domol, să cearnă
Pe-al firii mohărit sieri.

Ce trist e satul meu în noapte
Cu luminițe pela geamuri,
Când se desprind tăcute șoapte
Și pier cu umbrele, prin ramuri.

Ce triste-s nopțile acestea
Când mîntea prinde să te poarte,
Prin lumi ciudate, — din povestea
Cu Fiul de 'mpărat, pe moarte.

...Ce tristă-i casa mea din vale,
În nopțile târzii de iarnă, —
Când suflă vântul plin de jale
Și fulgii prind, domol, să cearnă.

George I. Braazu

Alături de Italia

Conflictul Italo-Abisinian, care mocește mai bine de 40 ani, s'a transformat într'un război crâncen, de al cărui rezultat, noi Români, nu ne îndoiim, va fi victoria definitivă a legiunilor Italiene și așezarea civilizației latine pe drumul Indiilor. Liga Națiunilor, sub presiunea Angliei, a indicat pe Italia ca stat agresor și a hotărît aplicarea sancțiunilor economice, prohibirea exportului de arme, etc. Mulți dintre noi în necunoștință de cauză, au avut la început simpatii față de Abisinia, fara în care încă sclăvajul este în floare, unde se poate spune că nu există lege, iar brigandajul este pâinea cea de toate zilele. Interesant în acest conflict pare indignarea prefăcută a Angliei față de atitudinea Italiei, măsurile de intimidare pe care le-a luat, mobilizând întreaga sa flotă în Mediterana, care pe lângă amenințările de ordin economic, nu s'ar da în lături să-și asume răspunderea sancțiunilor militare. De ce a găsit-o pe Anglia atata dragoste de dreptate și mai ales față de Abisinia și de ce a stat atât de indiferentă față de încălcările tratatului de la Versailles și față de înarmările fășșe făcute ale Germaniei? Nu s'a scandalizat și nu a reacționat Anglia când China cerea ajutorul Europei contra invaziei și anexiunilor Japonezilor. Nu i s'a părut de loc straniu Angliei să trădeze Franța și să încheie pactul naval cu Germania. Uită Anglia că a fost condamnată de o omenire întreagă pentru crudul și nejustificatul război dus în contra Burilor, fără de albi, cu o civilizație înfloritoare. A mai încercat acest gantaj Anglia acum 35 de ani, când cu Fachoda și ia reușit. Ce putea face Franța atunci cu o Germanie amenințătoare în flanc și cu cei 250 de Senegalezi, comandanți de căpitanul Marceand, ajunși singuri și izolați pe malul Nistrului?

Astăzi situația este schimbată. Italia nu se teme de amenințări teatrale. În Eritreia sunt 300000 de soldați iar Italia, stând călare pe Mediterană, nu-i pasă de Gibraltar nici de Malta nici de Suez; oricând, cu avioanele sale poate distruge bazele Engleze.

Din Libia și Tripolitania, armatele Italiene pot ori când pune capăt dominației Engleze în Egipt și atunci, adio Suez.

Intotdeauna Anglia a fost inamică latinității și în permanență nu a scăpat ocaziunea de a o umili, când interesele ei, de expansiune imperialistă, i-au fost stănjindite.

Coloniile franceze din Indii și America, au fost cucerite de Anglia, nu prin gloria armelor, ci prin domeniul mărilor. Franța neputându-le ajatora. Două sute de ani au stăpânit Calais, profitând de luptele interne Franceze. Toate punctele strategice din lume sunt în mâna Englezilor: Gibraltar ca o vejnica insulă adusă Bastiliei; Malta în nasul Italiei; Cipru, Palestina și Egiptul, apără Canalul de Suez; Adenul la ieșirea din marea Roșie; Ceylan, Singapur, comandă Oceanul Indian; Capul și insula Mauriciu, stau în calea vaselor ce ar trece din Oceanul Atlantic, în cel Indian. În Atlantic, pe lângă coloniile Africane insulele St. Elena, de tristă memorie, Asuncion, Tristan de Achuno și Las Malviças stau în calea flotilelor, Pacificul comandat de Australia. Noua Zelandă și nenumerate insule răscălate ca o pânză de păianjen. Pofta de cuceriri coloniale nu-i este însă potolită. Dacă Italia nu brusca răfuiala, este nelindios că Anglia n'ar fi întarziat să-și extindă influența asupra Abisiniei.

Intregul joc diplomatic desfășurat de Albion în Abisinia, concesiunile de ultima oră, precum și înarmarea pe sub mână a trupelor Negusului, sunt o dovadă de intențiile ei premeditate de cucerire.

Ducele Musolini, a fost așa cum trebuie să fie, așa cum îl dorim întreaga latinitate, inflexibil. A mers înainte fără frică. Da, Italia va sta de azi înainte în drumul Indiilor și nu cu Grecia fără hinterland, va sta cu întreaga Abisinie organizată; va sta cu zece milioane de soldați. Va sta și în flancul Sudanului și va putea întinde o mână de ajutor Egiptului asuprit. Italia are nevoie de expansiune colonială, mai mult de cât orice altă națiune, iar opera ei civilizatoare este atât de secundă și binefăcătoare, încât, omenirea nu poate de cât să-i fie recunoscătoare.

Suntem alături de Italia, sora noastră Latină. Inima noastră bate în același ritm, nu atât prin interese politice, cât prin afinitate de sânge și prin mândria de a fi creația operei colonizatoare Romane. Privim plini de încredere desfășurarea luptelor cât și dibăcia Duceului în a dejuos și a înfrunta intrigile engleze.

Ing. A. Tăiașescu

SUPERFOSFATUL IN AGRICULTURA

Acidul fosforic (P 2 O 5) este cel mai trebuincios element pentru creșterea plantelor. Fără acesta, ele nu pot trăi, iar insuficiența acidului fosforic, dă recolte proaste și puține. Astfel sfecele fără acid fosforic, se fac goale pe dinăuntru; grâul pare a fi mare dar boabele sunt mici, sbârcite iar recolta slabă, leguminoasele ca: mazărea, fasolea, etc. au creșterea foarte înceată și rămân chircite. Lipsa acidului fosforic din teren se poate constata prin analize sau prin vechea metodă a câmpurilor de experiență. Pământul țării noastre nu este bogat în acid fosforic, fapt care ne îndeamnă a ne îndrepta privirile în această direcție.

Acidul fosforic se poate da plantelor, prin îngrășarea ogoarelor, sub diferite forme, unele mai puțin iar altele mai mult asimilabile. Ingrășământul care ne preocupă în momentul de față, este Superfosfatul.

Acesta se prepară în industrie din oaze, sau din pietre fosfatice (Apatite) sau nisip fosfatic, tratate cu acid Sulfuric (So4 H2). După felul cum se fabrică, poartă diferite numiri: Superfosfat amoniacal, de calciu, de os, etc. În general superfosfatul conține 12-20% acid fosforic. Cantitatea necesară la 1 ha. de grâu este de 500 kgr. și se răspândește cu câteva zile înainte de semănat; pentru orz și ovăz 350 kgr. la ha., pentru cartofi 250 kgr. la ha., pentru sfecele 400 kgr. Răspândirea Superfosfatului, pentru semănăturile efectuate Primăvara se face: jumătate Iarna în ogor, iar restul cu câteva zile înainte de însemnare. Din experiențele întreprinse de Institutul de cercetări al României, reiese că îngrășământul chimic, Superfosfatul, a dat cele mai bune rezultate în cultura grâului. Astfel „superfosfatul aplicat la grâu cultivat după fasole sau mazăre, dă un spor de producție care recompensează cheltuielile și dă și un plus de beneficii, iar produsul obținut capătă o calitate superioară și rezistă mai bine la atacul ruginei“. Superfosfatul se poate procura în momentul, de față cu 325 lei suta de kgr. de la Sindicatul Agricol Ialomița, Bulevardul I. Brătianu No. 5 București.

G.

Scrisoare tristă

Tragedia unui învățator turec

Stimate d-le Ing. Georgescu,

Dvs., sunteți unul dintre cei care mi cunoașteți situația, de când erați directorul Consilieratului agricol, și mai ales de pe timpul comasării și colonizării, când am dat concursul neprăcupit și pe care toți bunii români, l-au apreciat.

Iată acum cazul: În 1919, pe când d. P. Petrescu, era Revizor Șc., am fost numit învățator de limba turcă, la ș oala din satul Golebina. De atunci am funcționat în continuu până la 15 Noemb. 1935, când m'am pomenit înlocuit cu Sabit Eten, de origină din satul Atmagra.

Nu mă interesează situația acestuia așa zis seminarist, care beneficiază de scutirea serviciului militar în România, fără ca el să îndeplinească serviciul religios de haitp iman etc., pentru care a fost scutit; ci mă interesează situația mea, căci am făcut serviciul militar român, în toată regula și m'am eliberat cu gradul de sergent furier, dela Cerc. de Recrutare Durostor; activitatea mea o cunoaște destul de bine și d. Colonel Andreevici, senator de Durostor.

În urma celor de mai sus, adaog că sunt căsătorit, am doi copii și mari greutăți familiare care mă împiedică, a-mi părăsi satul, familia și gospodăria.

Înlocuirea mea, n'ar trebui să rămână acela, datorită svonurilor, că sunt omul lui cutare și fac politica d-lui cutare.

...Eu știu că timp de 16 ani, mi-am făcut datoria în conștiință și sunt cu fruntea senină și n'am nimic de zis contra celor care mă asupresc. Un Dumnezeu avem cu toții și crezând în el, sper că va face dreptate, oricât ar fi de târziu!

Vă salut,

Veli Iașar-Golebina

N. R. Ne facem o datorie să îndreptăm această scrisoare sinceră d-lui Vasile Neagu, revizor școlar al județului și d-lui Insp. școlar al regiunii spre a dispune. La rugămintea d-lui Veli Iașar, cunoscut de noi ca un element serios și cinstit, o alăturăm și pe a noastră, solicitând ca el să fie lăsat a funcționa înainte la postul Golebina, iar Sabit Eten, să fie repartizat la alt sat.

M. G.

CITITI

1) Acidificarea solului și rolul calvarului în agricultură 40 lei.

2) Probleme agricole, economice și cooperatiste 20 lei.

3) Câteva cuvinte despre agricultura unei țări 20 lei.

Toate lucrările de mai sus, se găsesc de vânzare la autor, d. Mihail Georgescu, Str. Plevnei 8, Silistra.

PAUL BOURGET

S'a stins din viață „maestrul francez al romanului psihologic“, după o grea și lungă agonie.

Bătrânul academician, cu părul nins de fulgii albi ai vremurilor, cu privirea blândă și scrutătoare, cu fruntea încrețită de bucurii și griji, cu trupul încovoiat de povara bătrânețelor, Paul Bourget, cel mai atent observator, desăvârșit om de gust, și subtil analist al sufletului uman, a lăsat în urma lui comori neprețuite, atât în domeniul criticii și al psihologiei cât și în nuvelă, roman și teatru. Toate aceste genuri au găsit în Paul Bourget un viguros creator, preocupat de cele mai subtile probleme de conștiință. Și generația timpului său a fost recunoscătoare autorului faimosului „Le Disciple“, unde mulți și-au mângâierea și înțelegerea dramelor de conștiință. Nu același lucru putem vorbi de noua generație, care nu mai are timpul necesar și puterea de pricepere a desnodămintelor scrierilor sale.

Poate astăzi e singurul scriitor ale cărei scrieri în afară de cele ale lui Anatole France, sunt cetite și respectate de cei ce știu să prețuiască frumosul, adevărul și utilul. În eseurile sale psihologice, n'a fost un creator de sisteme, de viață, de gândire ca un Montaigne, Balzac sau exploatator al fundurilor somnolente ale omului ca Dostoyevsky, Stendhal sau Proust, ci un comentator conștiincios al vieții psihologice periferice și un bun observator al societății. Lumea scrierilor acestui mare creator epic, e o lume de complicații sentimentale, de cazuri de conștiință și de conflicte intime, și nu e vie „prin încăpățânata voință a scriitorului“ așa cum spune un critic. Dar lumea aceasta a lui Paul Bourget, care a existat odată, astăzi a devenit extrem de

rară. Era o lume sus pusă, cu castele vechi pe Loire, cu hoteluri în Saint Germain, o lume căreia Bourget i-a fost ca un părinte sfătuitor, găsind un cuvânt bun pentru toate fărădelegile acelei societăți. „Les Essais“ și „Les nouveaux essais de psychologie contemporaine“, în care Paul Bourget analizează cu o finețe de mare artist și cu un deosebit simț de interpretare, opera lui Baudelaire, Renan, Stendhal, Dumas fiul, etc. dând dovadă a fi un conștiincios discipol al lui Sainte-Beuve și Taine. „Crime d'amour“, „Un coeur de femme“, „Cosmopolis“, „Terrepromise“, „Psychologie de l'amour moderne“ sunt numai câteva din scrierile cari i-au adus celebritatea.

A murit un mare esseist, un bun romancier și un psiholog viguros de rară pătrundere, care a analizat cu mult tact, suflet și simț lumea generației sale, căutând să-i dea o nouă îndrumare prin deschiderea porții ce duce spre calea dreaptă și adevărată. Și deopotrivă cu talentul lui de romancier psiholog și moralist s'a pus în slujba problemelor sociale, politice și religioase. Pentru aceste motive, Paul Bourget, ocupă un loc aparte în literatura contemporană iar aceluia cari l-au luat cândva în derădere, fiind calificat de Jules Lemaitre „le psychologue errant“, pentru că a îndrăznit să dea o icoană a burgheziei franceze și să călătorească în Italia după dezastrul dela Sedan și asediul Parisului, așa cum se călătoreau pe vremea lor Chateaubriand, Lamartine sau Bayron, astăzi le stă mărturie opera, sa atât de mare, de variată și atât de sinceră cu tot moralul scăzut al societății timpului său.

Prof. T. Teodorescu

Lămurire

Domnule Director,

Am văzut publicat în ziarul Dvs. din 24 Decembrie 1935, un mic articol relativ la subsemnata. Vă scriu aceste rânduri cu rugămintea de a le publica în „Semănătorul Român“ spre a lua cunoștință cei interesați.

Este foarte adevărat că sunt numită, fără voia mea, ca telefonistă la comuna Turcșmil, este iarăși adevărat că nu funcționez, dar nu este adevărat că iau leafă.

În această privință țin să explic următoarele:

Eu am fost titulara postului de telefonistă la Pretura Turcșmil, numită prin Deciziunea No. 3254 din 1933, și am funcționat până la 2 Mai 1935, când m'am trezit înlocuită ca din senin, de o altă duduie.

Nu m'am supărat că am fost înlocuită ilegal, dar m'am supărat că mi s'a luat salariul pe luna Aprilie și s'a dat alteia protejată de persoane înalte.

După cum vedeți nu mi-am luat salariul pentru care am rupt o pereche de pantofi, dar să mă mai ating de acela dela Turcșmil care miroase a răcoare și să mă ferească cel de sus ca să ajung să folosesc un ban câștigat prin muncă necinstită.

La 6 Martie 1935, am depus un

examen pentru ocuparea primului grad în funcțiunile administrative și am obținut mecia 7, cea mai mare din plasa Turcșmil și fiind clasificată printre primii din județ. De ce am fost înlocuită?

Sunt convinsă că d. Prefect nu cunoaște cazul meu, de l-ar ști mi-ar face dreptate, dar până la Dumnezeu ne mănâncă sfinții.

Angela Georgescu

Redacția nu răspunde de cele publicate în această rubrică.

Dr. D. STAN

Medic de Spital

Chirurg

Genito-urinare, boli de femei și faceri

Consultațiuni 14-19.

Strada Titu Maiorescu No. 3

Telefon: Sanatoriul Dr. Stan
SILISTRA

Gustați deliciosul

Vin „Milică“

Din via proprietatea Ing. Agr. M. Georgescu
Silistra, Str. Plevnei 8

Cumpărăm titluri ale împrumutului de consolidare, oferind preț mult mai bun decât cursul oficial.

Adresați-vă la adresa ziarului nostru.

O înălțătoare manifestare culturală

La 50 km. distanță, între cele două centre economico-politico-culturale—Siliștra și Bazar-gic—în mijlocul Dobrogei Noi, se găsește Curtbunarul, (Fântânele).

În un deceniu și jumătate de când Curtbunarul caută a se întrece, din multe puncte de vedere, cu cele mai însemnate, prospere și favorizate centre delamarginea de sud a țării.

Pionii săi, ce-au luerat în tăcere, deveniți cetățeni cu vechime, pururea luptători, pentru bine, cu rădăcini adânci în sufletul populației, dela postul unde s'au găsit, trecând adeseori peste obstacole ce-i puneau pe gânduri, nu s'au lăsat și nu se lasă sub cerințele noi ale timpurilor.

Școala primară, Centrul de pregătire premilitară și Căminul Cultural „Curtbunar“, de sub conducerea Fundațiilor Culturale Regale din București, au organizat una din cele mai mari serbări ce-au văzut aceste locuri în diferite timpuri.

El a avut loc la 27 Decembrie 1935, în localul școlii Curtbunar.

N'a fost precupețire, ci elan, entuziasm, grandoare, uitare de sine, bucuria și mulțumirea plutind pe deasupra capetelor și fețelor tuturor.

Au participat aproape 700 suflete și din cauza numărului prea mare, s'a executat programul artistic în aceeași zi de două ori, între orele 1—4 jum. și între 5—8 jum. p. m.

Tot timpul muzica militară a R.g. 36 Inf. Siliștra, și-a făcut datoria, meritând toată lauda.

Ansamblul executării programului bine chibzuit a redat victoria bătăliei morală-culturală, aici, în inima Dobrogei Noi, unde munca este prea grea și unde încrederea e ceva rar.

Cu toate că în Curtbunar am format o tradiție de ordin cultural, totuși am trăit zile rari și mari în sărbătorile Crăciunului, prin aviditatea tuturor, după o asemenea manifestație de ordin sufletesc.

Calificativul rezultatelor din punct de vedere moral-cultural cum îl bănuiește orice om de bună credință — este un „superlativ absolut“.

Rezultatul material, fiind compensat cu multă prisosință unde nu s'a căutat sleirea pungilor urmată de regrete, a fost săștigul net de 2468 lei, im-

T I E, D E M O N I!

Satiră dedicată doctorișel mele..

„Calci-acum cu fălnicie, pe-a ta cale 'ntunecată;
Te-a iertat pământul negru; însă — cerul — niciodată!
Te simți mulțumită 'n suflet și la inimă 'ndulcită;
Dar în fața lumii — încă — rămâi cum ai fost: „sucită“.
„Veselă dăruitoare, grațioasă cu cei mari,
„Cu exces de lingușire, prin „vorbe goale și tari.“
Inima însă tot surdă, și-a rămas către cei mulți,
De a căror tânguire încă-nu vrei să ascuți.
Suferinți, lacrimi amare, în sufletu-ți nu pătrund;
Dar privirile-ți deșarte, triste tînuiuri cuprind.

Te plângi lumii că prestigiul ți-am scăzut cu a mea pană,
Coperind lumea de fapte, în sufletu-ți de satană.
Nu vrei să-ți privești trecutul, cu nemilă 'ndoliat,
Să vezi drumul vieții tale, pustiit și blestemat.

Te-a sădit cerul în lume, lumea să o faci a plânge;
Lacrimile lumii însă, viitoru-ți vor ajunge.
Vaieți vei scoate-atuncea; vaieți de pocăință;
Și vei ști ce e durerea, ce semeni — azi — cu voință;
Vei găsi zădărnicia înegrită, să-ți dea mâna,
Ca o soră ce te-așteaptă „dincolo“ întotdeauna!
Vei găsi blesteme aspre, în vecia ce te-așteaptă,
Să-ți arate cât — în lume — ai fost sfânt și 'nteleaptă.

Satură-te — azi — „Demone“ că „o minte ca a mea“,
Te-a cuprins să-i fii tu muză — tu „întunecată stea“.
Ți-oi mai seri și altădată — versuri — așa cum tu vrei;
Și ți-oi închina osânda, tuturor sfinților tăi.
Iar când cu 'ndrăcitu ți zâmbet, vei ceti — să-ți mângâi viața,
Slove ce-ți descriu icooana: sufletul, inima, fața,
Să-ți pleci fruntea la pământul, care te-a iertat acum
Și să-ți porți înch'puierea, pe-al eternității drum.
Să te vezi mergând acolo, unde 'n haos tuă groaza,
Ce n'o pot spune în vorbe, precum n'o pot scrii cu fraza.

Calci — acum cu fălnicie, pe-a ta cale 'ntunecată,
Te-a iertat pământul negru, însă — cerul — niciodată!“

N. SOARE

DIN DOMENIUL CULTURAL

Avântul cultural, în creștere azi mai mult ca oricând, își are explicația și în activitatea intensă a publicisticii. Ușurința scrisului, a îmulțit numărul cărților de literatură, revistelor și ziarelor, dând posibilitate tuturor care pot citi, să se formeze și 'n afară de școală.

Ce n'ar fi dat odinioară un istoric să fi avut atâtea manuale de istorie sau un Episcop o biblie, așa cum astăzi o poate avea cu ușurință, oricine. Nobilii din epoca medievală, se mândreau că nu puteau nici să se iscălească, tocmai pentru că nu aveau nevoie, dată fiind lipsa unei activități literare în acel timp. Treptat, treptat, însă au fost găsite mijloacele cele mai lesnicioase de scris, încât, azi nu ne mai temem că se scrie mult, dar se citește puțin. Și preocuparea noastră, mai de seamă, are de scop evoluția armonioasă a scrisului și

părșit egal celor trei instituții ce-au colaborat.

Pe această cale aduc mulțumire tuturor particularilor din comună și întreaga plasă Curtbunar, precum și celor ce mi-au dat concursul: doamne, domni, d'omnișoare, tineri și elevi de curs secundar, etc.

Tot odată se anunță o altă mare serbare de 21 Ianuarie 1936.

Ilie Ionescu
Directorul șc. primare

cititului. Ideile mari nu se mai pierd ca altădată neîmpărțite și de alții, ci fixate în scris, pot ocoli pământul.

Vine timpul să ne întrebăm: cine scrie, ce se scrie și de ce?

Vom răspunde: scriu scriitorii, care sunt chemații vremii.

Ce se scrie? Prin definiție, o scriere bună, e quizezenta binelui, adevărului și frumosului. De ce se scrie? Aici e partea care explică natura sau calitatea scrierii. Adevăratul scriitor va scrie pentru a contribui la fondul cultural existent, făcându-și din scris, un ideal cărui se dedică în chip sincer și cu tot devotamentul. Scrierile acestea sunt cele mai de valoare. Dar mai există o sumă de alți scriitori, cari după cum zice N. Zaharia în „Tipuri sociale“,: „scriu cu inspirație de comandă, pentru ca marfa să se desfacă și să iasă ban“.
Aici e partea rea a literaturii bantuită de acest flagel. Și de aici poate pleca și Conte Aulie de Ecartshaven, cand ajunge la paradoxala concluzie, că omenirea nu numai că n'ar suferi, dar ar avea un mare câștig chiar, din punct de vedere educativ, dacă s'ar arde toate bibliotecile cu toate operele literare existente până azi. Acum, după ce am văzut cam în ce condițiuni se prezintă materialul scris, să vedem cine citește și ce citește mai mult. Răspunsul îl vom găsi în diferitele raporturi sociale în care trăește omul și în mentalitatea sa care e un reflex al acestui mediu; De exemplu: Spiritul ne-

Ce spune presa cultă de noi

„Gorjanul“. Anul XII, No. 50: Director Jean Bărbulescu-Tg. Jiu: Numărul de 1 Decembrie al conrătelui «Semănătorul Român» din Siliștra, ne-a procurat o deosebită satisfacție. Odată cu schimbarea tipografiei — până aci se tipărea într'o tipografie rudimontară din Siliștra — ne-a adus numeroase și valoroase colaborări, îmbrățișând cât mai multe laturi de activitate socială.

La cuvântul nostru de laudă, pentru harnicul director, Ing. M. Georgescu, se adaugă cel de îmbărbătare pentru culegerea deplinei isbânzi.

„Vocea Buzăului“. Anul XI, No. 46 — 50. Director G. Podgoreanu-Buzău: Ziarele care ne vin din provincie, ne aduc totdeauna câte un zâmbet grațios al unor idealuri mari și nobile.

„Semănătorul Român“ ziar care apare de 4 ani la Siliștra, ne trimite ultimul-i număr, apărut într'o demnă ținută grafică. Colaborări din cele mai serioase, fac din «Semănătorul Român» o publicație de frunte care face cinste scrisului românesc.

„Pământul“. Anul V, Director Eugen Cialic-Călărași: «De peste Dunăre ne vine numărul festiv, sărbătorind trei ani de muncă al ziarului «Semănătorul Român». Cea mai cultă și mai vie publicație a Durostorului, activează pentru ridicarea culturală și economică a ținutului vecin, se bucură de conducerea luminată a Ing. M. Georgescu, un român verde și plin de frumoase intenții, pe care i le dorim mereu traduse în faptă».

N. R. Mulțumim călduros confrăților de mai sus pentru cuvintele de îndemn și de apreciere pe care le fac, atât «Semănătorului Român», cât și directorului nostru personal. Ne mândrim cu aprecierile ce ni le fac cei mai distinși mântuitori ai condeului, d-nii: Eugen Cialic, Jean Bărbulescu și G. Podgoreanu al căror cuvânt contează în presa românească.

gustoresc, politic, sete de petreceri indiferență, muncă fizică, ignoranța etc. Nota caracteristică și comună tuturor claselor, este preocuparea exagerată de cele materiale. Aceasta e factorul, eare împiedică și va împiedica totdeauna, desvoltarea și răspândirea culturii în masele sociale.

Din fericire însă avem și un element puternic, luptător, cărui îi revine un mare merit. Este școala. Aceasta dă lumină poporului și formează conștiinți înalte. Astfel progresul cultural al unui popor se explică și prin chestiunea: ce se citește mai mult?

De altă parte tendințele culturale ale unei epoci și educația cititorilor, în materie de citit, prin superioritatea culturală a mediului, dau explicația chestiunii de mai sus. Aruncând o privire generală asupra culturii moderne, în genere, vom vedea că mai este mult de lucru, până la realizarea unei culturi ideale, adică a unei culturi care să aibă în programul său: universalism cultural și educație morală. Până atunci, munca desinteresată și contribuția cât mai largă a fiecăruia, prin orice mijloace la propășirea culturală, va fi procesul de întreținere al culturii actuale, plus sporirea și adaptarea sa progresivă la scopul suprem către care tinde.

Pr. I. Popescu-Dolmușlar

Citiți și Răspândiți Ziarul
„Semănătorul Român“

UN JANDARM ASUPRITOR AL COLONIȘTILOR

Românii coloniști din Cazâlgicli-Sangeac, reclamă autorităților, că Plutonierul Paraschiv Alexandru, șef de patrulă la postul Cazâlgicli, îi persecută și-i maltratează, din ură personală. Acest șef de patrulă după cum reese din reclamație, fiind deochiat, căci pentru faptele lui, nu tocmai laudabile, se spune că a fost retrogradat, din păcate este și cumnat cu actualul șef de post.

Pe lângă miile de neplăceri cauzate românilor, șeful de patrulă Paraschiv Alex. a dat în judecată aproape pe toți coloniștii, pe motive că nu leagă câinii în timpul Iernei; ceva mai mult a dat în judecată și oameni care au niște căței de 2 luni.

Asupra șefului de patrulă Paraschiv Alex. sunt multe de zis, dar întrebăm: a avut legături intime cu o bandă de țigani cari sau stabilit în comuna Cazâlgicli? Cu ce scop? Apoi șeful de patrulă Paraschiv, a stat la masă cu un țigan urmărit de justiție pentru crimă și a băut cafea cu el, la cafeneaua lui M. Taramacef?

Dacă cele mai sus, sunt adevărate, ne mirăm cum de mai este ținut un asemenea element în corpul select al jandarmilor.

Cerem anchetarea și înlăturarea neîntârziată, a acestui asupritor al coloniștilor, cari după faptele și procedeele lui, nu poate fi Român. De va fi nevoie, ne vom ocupa de Paraschiv.

Din satele turcești

Glume

Se schimbăse primarul și după cum e uzul, unul pleacă, altul vine, tot așa se instalează noul primar care toată misiunea lui se mărginea în aceia de a sta toată ziua cu tocul în gură.

Șeful de post intră în primărie și ducându-se către masa primarului zise: felicitările mele Domnule Primar, la mai mare!

Primarul care nu știa o boabă românească, se întoarse către notarul care știa turcește și-l întrebă.

„Ne deere o mă, coci aroba isteor?“ Adică pe românște vine: Ce zice asta mă, câte căruțe îi trebuie.

NIKI

Cronica politică Durostoreană

La Silistra a avut loc în ziua de 12 Ianuarie a. c., întrunirea publică a Partid. Național-Liberal. A luat parte delegații organizațiilor comunale și multe persoane care nu erau liberalii. A vorbit d-nii: Prefect Pucerea, Gioga și alții, arătând rezultatele obținute după 2 ani de guvernare.

O frumoasă serbare studentească a avut loc la cerc militar, în ziua de 4 Ianuarie a. c. Plesa de teatru s'a jucat cu multe greșeli. Sperăm pe viitor, mai mare stăruință.

DIN CANLIA

O SERBARE CULTURALA

A doua zi de Crăciun, a dat prilej de desfătare sufletească, sătenilor din Canlia, serbarea școlară, organizată de soții învățători Șerban.

Încă proaspătă în minte, serbarea Unirii Ardealului, dela 1 Decembrie c., care a stors lacrimii asistenței, vine acum această serbare, ce iese din comun prin impozanța ei, fără precedent în acest sat.

Executarea ireproșabilă a cântecelor și colindelor de către elevii cl. IV și V, sub conducerea D-nei C. Tina Șerban învățătoare, au fost răsplătite cu multe și vii aplauze; iar piesele de teatru «Haplea Năzdrăvanul», «Comedie și Sezătoare», au stârnit hohote neîntrerupte.

Apoi, în partea a II-a, a programului, tabloul scenic, «Nașterea Domnului», o originală înscenare a soților Șerban, interpretat din culise de corul elevilor, prin «Somnul lui Iisus» și «Cântarea Ingerilor», a impresionat mult.

Recitățile și dansurile naționale, au fost o revelație.

A conferențiat despre «Nașterea Domnului și datini de Crăciun» d. Gh. Șerban, directorul școlii.

La finele serbării se aprinde pomul de Crăciun, încărcat de daruri, cari au fost împărțite copiilor de către d. Primar și d. Director al școlii, după ce copiii au mai executat diverse colinde. A spus câteva cuvinte copiilor d. notar Bărbulescu.

Varietatea programului și noutatea lui surpriză, a făcut să treacă repede cele patru ore de serbare, 4 — 8 seara.

Din partea sătenilor, aducem și pe această cale, mulțumiri, d-lui Gh. Șerban, precum și d-nei C. Tina Șerban, cari s'au ocupat cu organizarea serbării, iar d-lui Primar Novac Cristu, merite, că a contribuit, să procure daruri copiilor, spre mulțumirea lor.

Nicolae Tudor-Canlia

Serbarea bobotezei la Doccelar

Ziua bobotezei la Doccelar s'a sărbătorit cu un fast deosebit.

Au luat parte toate autoritățile civile și militare.

Sfințirea apei s'a făcut de către preotul paroh Vasile Roman.

S'au tras tradiționalele salve de puști de către soldații Jandarmi, grăniceri și premilitari.

Subcentru P. P. Doccelar de sub comanda D-lui Nic. Gh. Cișmariu a organizat cu tinerii premilitari defilarea cari au executat foarte frumos, stârnind admirația asistenței, prin desăvârșita ordine și disciplină a tinerilor.

Cu această ocazie ținem să semnalăm că instructorii dela subcentrul P. P. Doccelar vin cu toată dragostea la subcentru și depun tot sufletul pentru instruirea tinerilor. Primăria Doccelar în fruntea căreia se găsește un primar Român, în unire cu d. Nic. Gh. Cișmariu șeful subcentrului v'a căuta să încurajeze pe acești instructori, răsplătindu-le pe cât va fi posibil, munca lor.

SEMĂNAȚI SOIA!

Interesele generale ale țării, de a importa aur și devize torte de pe produsele solului ei, nestabilitatea prețurilor la produsele agricole și lipsa probabilă de semințe pentru în-sămânțările de Primăvară, a terenului neacoperit cu semănăturile de Toamnă, ne îndeamnă, a stătu pe orice agricultor să se gândească serios la cultura fasolei Soia.

Îmbunătățirea condițiilor din contract, restituirea seminței fără nici un spor, garantarea unui preț minimal și schimbarea seminței, cu un soi mai productiv și mai rezistent la secetă și la vânturile calde, vor asigura o foarte frumoasă reușită. Deasemenea Societatea va aduce 10 tractoare, care le va pune în slujba agriculturii țărănești, în Durostor.

Pentru motivele de mai sus, semănați Soia, spre a nu vă părea rău mai târziu

Raționalizarea biotehnică

Acest titlu pretențios, justifică în deajuns aristocrația ideii de organizare, pornită de jos în sus și născocită de un umil lucrător minier Rus, anume Alexe Stahanov Această organizare a muncii, numită «Raționalizare biotehnică» sau «mișcarea Stahanovistă», cuprinde următoarele etape:

- 1) Perfecționarea împărțiri muncii.
- 2) Perfecționarea utilajului tehnic.
- 3) Perfecționarea metodelor de lucru.
- 4) Perfecționarea atelierului unde se lucrează.

Munca îndeplinită după principii de mai sus, de către muncitorul A. Stahanov cu echipa lui de lucru, ia adus o sporire de 300 la 100.

Despre avantajele Raționalizării biotehnice, nu mai este necesar a stăru, fiindcă, în Rusia, astăzi, ea este la modă.

Mișcarea Stahanovistă, se aplică prinurmăre cu succes în toate ramurile de activitate, sporind produsul muncii de mai multe ori, față de trecut.

Rubrica Eforiilor Islaz. comunale

Îmbunătățirea pășunelor comunale

În cadrul activității cercului de studii al Inginerului agr. din Durostor. d. Inspector A. Tălășescu, va conferenția despre «Îmbunătățirea pășunelor comunale», la 19 Ianuarie a. c. ora 10,30 în sala de ședințe a camerei agricole din Silistra.

Sfătuim pe toți cetățenii dornici de progres științific agricol și de pătrundere a interesului pe care l trezesc islazarile comunale, în economia generală a țării, să ia parte la această importantă conferință.

Poșta administrației

D-lui Iliuță pensionar Aidemir. Vă mulțumim pentru ajutorul ce ni l-ați dat, achitându-ne prin mandat postal, suma de 200 lei.

• D-lui Gh. Tagare-Bazarghian. Neaducem aminte când ne-ați achitat anul trecut 200 lei pentru abonamentul 1933 — 1934, a rămas deci 1935. Vă mulțumim.

• D-lui Iulian Nițescu învățător-Mesim Mahle. V'am expediat ziarul de atunci pe adresa Covangilar. Acum am rectificat la Mesim Mahle. Scuzați.

• D-l Caragiu, șef de post Ghiulcherchii. Ne-am informat că sunteți un jandarm model destoinic și dornic de cultura coloniștilor din Ghiulcherchii, vă iubesc și vă simțez. Mulțumim pentru abonamentul de sprijin. Cu asemenea elemente ca Plut. Caragiu corpul jandarmeriei se poate mândri.

• D-soarei Ioana Diaconescu conducătoare Șahinlar. Ce vreți să aflați, întrebați pe d. șef de post și pe d. casier de acolo.

Diverse

D-l Const. Zira judecător a fost numit definitiv la Trib. Durostor, în locul d-lui N. Opreșan, numit procuror la Olt.

• Trib. Durostor, găsim întemeiată cererea d-lui Nic. Soare-Acadânlar, prețiosul nostru colaborator, și incisivul mântuitor de condei, s'a desesizat rămânând ca proces de calomnie, intentat de D-ra Dr. M. Ungureanu, pentru articolele publicate în ziarul nostru, să fie judecat de curtea de apel. Este primul succes al dreptății. Va urma și celelalte, căci dovezile sunt sdobitoare.

• La Silistra, s'a constituit zilele trecute „Liga Antirevizionistă“. Președinte d. P. Papahagi, Vice președ. D-nii: E Melidon fost prefect și Lt. Colonel Cezar, Casier d. George Munteanu avocat, Secretar general d. I. Dragoiescu reprez. ziar. „Universul“, membrii D-nii: M. Georgescu ing. agr., C. Protop. Sliveanu, Sandu Carp. fost deputat.

• Duminică 19 Ian. a. c. ora 10,30 dim, d. Insp. A. Tălășescu, distins conferențiar, va vorbi la camera agricolă Silistra, despre „Îmbunătățirea pășunelor comunale. Intrarea liberă.